

25 Νοεμβρίου 2019

Άγιος Ιωάννης Χρυσόστομος: Η προσευχή είναι αφετηρία κάθε αρετής και δικαιοσύνης!

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Απαύγασμα πατερικής Σοφίας](#)

Άγιος Ιωάννης Χρυσόστομος.

Συνέχεια από το προηγούμενο

Η προσευχή σε ξεχωρίζει από τα άλογα ζώα, και σε συνδέει με τους αγγέλους. Και εκείνος που εις όλην του την ζωήν αφιερώνεται με θέρμην εις τας προσευχάς και την λατρείαν του θεού, ταχέως θα μετατεθεί εις την πολιτείαν των αγγέλων, την ζωήν και τον τρόπον διαβιώσεως εκείνων, με την τιμήν και την ευγένειαν και την σοφίαν και την σύνεσιν.

Διότι τι δύναται να είναι οσιώτερον από τους συναναστρεφομένους με τον Θεόν; Τι δικαιοότερον; Τι κοσμιώτερον; Τι σοφώτερον;

Διότι, εάν οι ομιλούντες με σοφούς ανθρώπους, με την συνεχή συναναστροφήν με αυτούς, γίνονται ταχέως όμοιοι των ως προς την φρόνησιν, τότε τι πρέπει να είπωμεν δι' εκείνους που ομιλούν με τον Θεόν και προσεύχονται;

Με πόσην σοφίαν, με πόσην αρετήν, με πόσην σύνεσιν και καλοκαγαθίαν, και σωφροσύνην και πραότητα, τους γεμίζει η προσευχή και η δέησις;

Όστε δεν θα σφάλη κανείς αν εξέφραζε την γνώμην, ότι η προσευχή είναι αφετηρία κάθε αρετής και δικαιοσύνης και κανένα από εκείνα που συντελούν εις την ευσέβειαν δεν δύναται να εισέλθη εις ψυχήν, η οποία είναι έρημος από προσευχήν και από δέησιν. Αλλά ωσάν ανοχύρωτος πόλις ευκόλως δύναται να υποταχθεί εις τους εχθρούς από έλλειψιν παντός εμποδίου.

Το ίδιο λοιπόν και ψυχήν, που δεν είναι ωχυρωμένη με προσευχές, ευκόλως ο διάβολος την υποτάσσει και την γεμίζει ευχερώς με κάθε αμαρτία.

Πρώτον μεν, όταν ίδη ψυχήν θωρακισμένην με προσευχάς, δεν τολμά να την

πλησιάση, διότι φρουρείται την ισχύν και την δύναμιν, την οποίαν παρέχουν αι προσευχαί, αι οποίαι τρέφουν την ψυχήν περισσότερο από όσον η τροφή τρέφει το σώμα. Έπειτα όσοι προσεύχονται με αφοσίωσιν δεν ανέχονται να υποστούν τίποτε ανάξιον της προσευχής. Αλλά επειδή εντρέπονται τον Θεόν, με τον οποίον μόλις επικοινωνήσαν αποκρούουν αμέσως κάθε δόλον του πονηρού.

Και τούτο διότι διαλογίζονται πόσον κακόν είναι, ένας που μόλις προ ολίγου ωμίλησε προς τον Θεόν και τον παρακάλεσε να του χαρίζη σοφρωσύνην και αγιότητα, να μεταπέση αμέσως εις τον διάβολον και να δεχθή εις την ψυχήν του τας αισχράς ηδονάς και να επιτρέψη εις τον πειρασμόν να εισδύση εις την διάνοιάν του, την οποία προ ολίγου επεσκέφθη ο θεός, και να επιτρέψη εις τους δαίμονας να εισχωρήσουν εις ψυχάς, διά τας οποίας η χάρις του Αγίου Πνεύματος επέδειξε μεγάλην φιλανθρωπίαν και πρόνοιαν.

Και άκουσε πώς. Είναι αδύνατον εις τον άνθρωπον να κατορθώση να επικοινωνήση με τον Θεόν χωρίς την επενέργειαν του αγίου Πνεύματος, αλλά πρέπει με την παρουσίαν της και την συναρωγήν της εις τους αγίους αγγέλους να προσέλθωμεν και να κλίνωμεν τα γόνατα και να παρακαλέσωμεν και να προσευχηθούμεν. Επειδή δηλαδή, είναι κάτι που υπερβαίνει την δύναμιν του ανθρώπου να ομιλήση προς τον Θεόν, πρέπει να έλθη εις ημάς η Χάρις του Αγίου Πνεύματος και να μας ενδυναμώση και να μας ενθαρρύνη και να μας διδάξη το μέγεθος της τιμής.

Όταν λοιπόν εννοήσης, ότι επικοινωνείς με τον Θεόν και εδέχθης την επενέργειαν του Αγίου Πνεύματος, όταν πρόκειται να προσευχηθής, δεν θα επιτρέψης εις τον διάβολον καμμίαν οδόν εις την ψυχήν σου. Η οποία είναι ηγιασμένη από το Άγιον Πνεύμα.

Διότι, όπως ακριβώς όσοι συνωμίλησαν με τον βασιλέα και εχάρησαν μίαν συζήτησιν φιλικήν και τιμητικήν, δεν καταδέχονται να συναναστρέφονται με επαίτας και άλλους απόβλητους, το ίδιον και εκείνος που ωμίλησε με τον Θεόν και προσηυχήθη, δεν θα καταδεχθή την συναναστροφήν με τον πονηρόν και τον ασεβή. Και πράγματι όποιος είναι δούλος των ηδονών συναναστρέφεται και δαίμονας και αμιλλάται προς την αφροσύνην εκείνων, όπως ακριβώς ο σώφρων που ασκεί την δικαιοσύνην, συγκατοικεί με τους αγγέλους και αμιλλάται προς την μεγαλοπρέπειαν εκείνων.

Και νομίζω, ότι αν είπη κανείς ότι αι προσευχαί είναι το νεύρα της ψυχής, θα είπη την αλήθεισιν.

Όπως δηλαδή το σώμα συγκρατείται με τα νεύρα και τρέχει και ίσταται και ζη και συναρθρούται στερεώς, και αν κανείς τα κόψη, καταστρέφει όλην την αρμονίαν του σώματος, έτσι και αι ψυχαί αποκτούν με τας άγιας προσευχάς αρμονικήν σύστασιν και τρέχουν με ευγένειαν εις τον δρόμον της ευσεβείας.

Αν δε αποστερήσης τον εαυτόν σου από την προσευχήν, είναι το ίδιον ωσάν να βγάλης το ψάρι από το νερό.

Όπως διά το ψάρι ζωή είναι το νερό, το ίδιον είναι διά σε η προσευχή. Με αυτήν δύνασαι, τρόπον τινά διά μέσου του ύδατος να πετάξης και να υπερβής τους ουρανούς και να έλθης πλησίον του θεού.

Απόσπασμα από τον “Λόγον περί προσευχής” του Αγίου Ιωάννη Χρυσοστόμου, που περιέχεται στον τόμο των εκδόσεων Ωφελίμου Βιβλίου. Μετάφραση, σχόλια Κυριάκος Ρουμπής.